

Αλβανός και στην Αλβανία Έλληνας

δεχθεί την συγκατοίκηση αυτή νί υπαρχουν φαινόμενα ας πουμε ρατσιστικής συμπεριφοράς σε βάρος των μη Ελληνικής καταγωγής γειτόνων τους;

Σίγουρα υπάρχουν κάποια περιστατικά ρατσιστικής συμπεριφοράς σε βάρος αλλοδαπών, ευτυχώς όμως μεμονωμένα. Ειδικά οι νέοι της πλικίας μου δεν παρουσιάζουν ρατσιστική συμπεριφορά, ίσως επειδή από μικρή πλικία έχουν συνυπάρξει, τόσο στο σχολικό όσο και στο ευρύτερο κοινωνικό τους περιβάλλον, με άτομα διαφορετικών εθνικοτήτων και έχουν καταλάβει ότι ανεξαρτήτως φυλής, χρώματος και καταγωγής, όλοι είμαστε άνθρωποι.

Θεωρείς ότι υπάρχει στην Ελλάδα φυλετικός ή κοινωνικός, από παλιά ή είναι φαινόμενο σε μεγαλύτερη έκταση τα τελευταία χρόνια σε επίπεδο απλών πολιτών και όχι αρχών ή εξουσιών;

Σε επίπεδο απλών πολιτών, όπως έχω αναφέρει, θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας ρατσισμός. Τα όποια φαινόμενα ρατσιστικής συμπεριφοράς τροφοδοτούνται από τις επιλογές των κυβερνώντων και από όσα προβάλλονται από τα ΜΜΕ.

Είσαι νέος άνθρωπος, μόλις βγήκες από τη παιδική σου πλικία και πως βλέπεις το μέλλον σου στην Ελλάδα; Θεωρείς ότι και εσύ βρίσκεσαι στην ίδια μοίρα με τους άλλους Ελληνες συνομπλικους σου;

Σίγουρα η Ελλάδα περνάει δύσκολες σπιγμές και σίγουρα οι νέοι της πλικίας μου έχουν πολύ λιγότερες ευκαιρίες από παλαιότερα, ειδικά στο χώρο που υπηρετώ. Ωστόσο πιστεύω ότι όποιος αγωνιστεί και παλέψει θα κατακτήσει αυτό που θέλει. Και αν όλοι στην Ελλάδα βάλουμε το "εμείς" πάνω από το "εγώ" τότε υπάρχει μία ελπίδα να βελτιωθεί πιο κατάσταση στη χώρα.

Τελευταία είμαστε όλοι εμείς που ζούμε εκτός Ελλάδος θεατές του φαινομένου με τους χιλιάδες πρόσφυγες και γενικώς μετανάστες στην Αθήνα ή στα νησιά. Ζείς σε μια περιοχή ιδιαίτερα να φανταστώ βεβαρημένη εξ αιτίας του θέματος αυτού. Ποιά είναι η εικόνα που έχεις να μας μεταφέρεις και πως ο κόσμος αντιμετωπίζει το πρόβλημα; Ποιά νομίζεις ότι είναι η παρέμβαση της πολιτείας ή άλλων επισήμων φορέων και αν υπάρχει γενικά;

Λυπάμαι για αυτό που θα πω που θα πω, αλλά δυστυχώς δεν υπάρχει παρέμβαση της πολιτείας,

ή τουλάχιστον όχι στο βαθμό που θα έπρεπε να υπάρχει. Αυτό που έχω εισπράξει εγώ είναι ότι όποια βοήθεια δίνεται σε αυτούς τους ανθρώπους προέρχεται αποκλειστικά και μόνο από πρωτοβουλίες των απλών πολιτών. Εγώ προσωπικά πάγια ρούχα στους πρόσφυγες που βρίσκονται στην πλατεία Βικτωρίας και είδα ανθρώπους σε άθλια κατάσταση, να εκλιπαρούν για νερό και φαγητό και απλούς πολίτες να τους φέρνουν, μόνοι τους, τρόφιμα και φάρμακα.

Το τελευταίο διάστημα έγινε πολύς ντόρος για το νομοσχέδιο περί ιθαγένειας που ψηφίστηκε από την προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και έδωσε ελπίδες. Τι έγινε μ αυτό και ποιά η δική σου εμπειρία σχετικά με την Ελληνική υπποκότητα την πήρες ή τι έχει γίνει μ αυτό το θέμα;

Προσωπικά έχω ζήσει όλη μου τη ζωή στην Ελλάδα, σπουδασα και εργάζομαι στη χώρα. Είναι αδιανότι άνθρωποι που έχουν γεννηθεί στην Ελλάδα ή άνθρωποι που ζουν 20 και 25 χρόνια στη χώρα, μεγάλωσαν και πήγαν στο ελληνικό σχολείο, να μην έχουν την ελληνική ιθαγένεια. Σίγουρα η αλλαγή του νόμου περί ιθαγένειας ήταν μία θετική εξέλιξη. Ωστόσο, στην πράξη, αν και σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία δικαιούμαστε να λάβουμε την ελληνική ιθαγένεια, λόγω γραφειοκρατικών δυσχερειών δεν μπορούμε να την αποκτήσουμε. Εγώ προσωπικά έχω καταθέσει όλα τα απαραίτητα έγγραφα εδώ και 3 χρόνια και ακόμη δεν έχω λάβει την ελληνική ιθαγένεια.

Από τη σπιγμή που κάποιος νέος αντρας την Ελληνική υπποκότητα, θα κληθεί να εκπληρώσει τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις, σαν κάθε Ελληνόπουλο. Τι σκέπτεσαι γι αυτό το θέμα;

Διαφωνώ με τη νοοτροπία του στρατού, όπως έχει επικρατήσει στην Ελλάδα, ότι κάποιος δηλαδή όταν εκπληρώσει τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις γίνεται "άνδρας". Καλό θα ήταν να υπάρχει επιλογή για το αν κάποιος θα υπηρετήσει στο στρατό ή όχι.

Είμαι και εγώ μετανάστης σε άλλη χώρα και μάλιστα πολύ μακριά από την Ελλάδα και δε σου κρυβώ ότι ισχύει αυτό που λέγεται, ξένος εδώ - ξένος εκεί και πάλι ξένος. Δηλαδή, στην Αυστραλία που ζώ, είμαι ξένος αλλά πλέον με την πάροδο των ετών ξένος πλέον και στην Ελλάδα. Αισθάνεσαι το ίδιο και εσύ σε σχέση με την Αλβανία;

Καλώς ή κακώς αυτή είναι η αλήθεια. Στην Ελλάδα είμαι ο Αλβανός και στην Αλβανία ο Έλληνας.

Θα πήγαινες να ζήσεις μόνιμα στην Αλβανία πλέον, ή αν αναγκαζόσουν για κάποιο λόγο να φύγεις από την Ελλάδα, όπως μετανάστεύουν τόσοι Ελληνες συνομπλικοί σου, θα προτιμούσες κάποια άλλη χώρα και γιατί;

Τον πλιό και τη θάλασσα της Ελλάδας δεν θα τα άφηνα εύκολα. Πιστεύω πως, ειδικά οι νέοι της πλικίας μου, πρέπει να παραμείνουμε στην Ελλάδα, να στηρίξουμε τη χώρα μας σε αυτές τις δύσκολες σπιγμές που περνάει και να αγωνιστούμε για ένα καλύτερο μέλλον, τόσο για εμάς όσο και για την πατρίδα μας. Όσον αφορά στην Αλβανία θα ήθελα κάποια σπιγμή να κάνω κάτι επαγγελματικά και εκεί. Όσο για το αν θα πήγαινα να ζήσω μόνιμα

εκεί, θα το δείξει το μέλλον.

Ποια ευχή νομίζεις οτι θα ταίριαζε να ου δώσουμε για τη συνέχεια της ζωής σου; Νομίζω πως η καλύτερη ευχή που θα μπορούσατε να μου δώσετε για τη συνέχεια της ζωής μου είναι να μου προσφέρουν και να προσφέρω αγάπη.

Νομίζεις ότι με το να έρχονται όλοι αυτοί οι πρόσφυγες ή οι οικονομικοί μετανάστες στην Ελλάδα αυτό τους βοηθάει με δεδομένη την κατάσταση της χώρας (φτώχεια, ανεργία) μπροστά θα έπρεπε ίσως να πήγαιναν κάπου αλλού όπου θα μπορούσαν να εξασφαλίσουν καλύτερες συνθήκες ζωής;

Ο πόλεμος για αυτούς τους ανθρώπους δεν τελειώνει με το που περνάνε τα σύνορα της Ελλάδας. Τον κουβαλάνε πάνω τους, τον βλέπεις στον τρόπο που κινούνται, στον τρόπο που μιλάνε, στο βλέμμα τους. Βλέπεις το παγωμένο και τρομαγμένο βλέμμα τους, το βλέμμα της απόγνωσης και της αγωνίας. Και αυτό, θέλοντας ή μη, περνάει και σε εμάς. Κανένας πρόσφυγας δεν έρχεται νομίζω με σκοπό να εγκατασταθεί στην Ελλάδα, αλλά, μέσα από την Ελλάδα, να πάει σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Ωστόσο, δυστυχώς, από τη σπιγμή που οι υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες σε μεγάλο ποσοστό έχουν κλείσει τα σύνορά τους, οι πρόσφυγες είναι αναγκασμένοι να μένουν σε άθλιες συνθήκες στη χώρα μας. Είμαστε μία χώρα που δεν έχει τις υποδομές να υποδεχθεί και να βοηθήσει, αυτούς τους ανθρώπους, γιατί μιλάμε για ανθρώπους που χρειάζονται τη βοήθεια όλων μας, με αποτέλεσμα τελικά το δράμα που έζησαν στην πατρίδα τους να συνεχίζεται και εδώ. Αν αυτό σημαίνει ευρωπαϊκή "ένωση" τότε νομίζω ότι πρέπει να αναθεωρήσουμε κάποια πράγματα σαν λαός και σαν χώρα.

Και τελειώνω με κάποιους στίχους του Μπέρλοχ Μέρχτ:

Μιλάνε για καιρούς δοξασμένους, και πάλι
(Άννα μην κλαις)

Θα γυρέψουμε βερεούς απ' τον μπακάλη.

Μιλάνε για του έθνους, ξανά, την τημή
(Άννα μην κλαις)

στο ντουλάπι δεν έχει ψίχα ψωμί

Μιλάνε για νίκες που το μέλλον θα φέρει
(Άννα μην κλαις)

Εμένα δε με βάζουν στο χέρι.

